

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * Rådets forordning (EF) nr. 1239/2001 af 19. juni 2001 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2201/96 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager 1
- * Kommissionens forordning (EF) nr. 1240/2001 af 25. juni 2001 om indledning af en fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør af Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien, om ophævelse af tolden for så vidt angår importen fra en eksporterende producent og om at gøre denne import til genstand for registrering 3
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1241/2001 af 25. juni 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1242/2001 af 25. juni 2001 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserves 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1243/2001 af 25. juni 2001 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben 8

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

2001/477/EF:

- * Rådets beslutning af 19. juni 2001 om Den Franske Republiks ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren 10

Kommissionen

2001/478/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 19. april 2001 om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (Sag 37.576 — UEFA's tv-sendereregler) ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2001) 1023)** 12

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1239/2001**af 19. juni 2001****om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2201/96 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved forordning (EF) nr. 2699/2000 ⁽²⁾ blev bl.a. afsnit I i forordning (EF) nr. 2201/96 ⁽³⁾ ændret, og dermed blev bestemmelserne om ordningen for forarbejdningsstøtte for entebloommer og tørrede figer tilpasset, uden at substansen blev ændret. Denne ordning, der hidtil fandtes i artikel 2 til 6 i forordning (EF) nr. 2201/96, findes nu i artikel 6a i samme forordning. For at tage hensyn til den nye udformning bør artikel 31 i nævnte forordning, der indeholder en liste over de udgifter, som Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) finansierer, berigtiges.
- (2) I samme artikel 31 bør henvisningen til den ophævede forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽⁴⁾ erstattes med en henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 31 i forordning (EF) nr. 2201/96 affattes således:

»Artikel 31

De udgifter, der afholdes i henhold til artikel 2, 6a og 7, artikel 9, stk. 4 og 5, og artikel 10, stk. 3, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkedene efter artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (*).

(* EFT L 160 del 26.6.1999, s. 103.»

⁽¹⁾ Udtalelse af 16.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽²⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 9.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (EFT L 297 af 21.11.1996, p. 29). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2699/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 9).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. juni 2001.

På Rådets vegne

M. WINBERG

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1240/2001

af 25. juni 2001

om indledning af en fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør af Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien, om ophævelse af tolden for så vidt angår importen fra en eksporterende producent og om at gøre denne import til genstand for registrering

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, i det følgende benævnt »grundforordningen«, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2338/2000 ⁽²⁾, særlig artikel 11, stk. 4, efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. ANMODNING OM EN FORNYET UNDERSØGELSE

(1) Kommissionen har modtaget en anmodning om en fornyet undersøgelse vedrørende en ny eksportør i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen. Anmodningen blev indgivet af Futura Polymers Ltd, i det følgende benævnt »ansøgeren«, som er en eksporterende producent i Indien, i det følgende benævnt »det pågældende land«.

B. VARE

(2) Den vare, der er genstand for undersøgelsen, er polyethylenterephthalat (»PET«) med en viskositetskoefficient på 78 ml/g eller derover ifølge DIN (Deutsche Industrienorm) 53728, som beskrevet i artikel 1 i Rådets forordning om indførelse af de gældende foranstaltninger, med oprindelse i Indien, i det følgende benævnt »den pågældende vare«. Den tariferes i øjeblikket under KN-kode 3907 60 20 og ex 3907 60 80 (Taric-kode 3907 60 80 10). Disse koder angives kun til orientering.

C. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

(3) De i øjeblikket gældende foranstaltninger er en endelig antidumpingtold, der er indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 ⁽³⁾, i det følgende benævnt »forordningen«, i henhold til hvilken import i Fællesskabet af den pågældende vare pålægges en endelig told i form af et specifikt beløb på 181,7 EUR pr. ton, med undtagelse af import fra flere specifikt angivne virksomheder, som pålægges individuelle toldsats. Importen af den pågældende vare, der fremstilles af ansøgeren, pålægges en endelig individuel told på 223 EUR pr. ton.

D. ÅRSAGERNE TIL DEN FORNYEDE UNDERSØGELSE

(4) Ansøgeren havde samarbejdet under en antisubsidieprocedure, som forløb side om side med den undersøgelse, der førte til de gældende foranstaltninger, men ikke

under antidumpingproceduren, der førte til de gældende foranstaltninger, eftersom vedkommende ikke eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, på hvilke de gældende foranstaltninger er baseret, dvs. 1. oktober 1998 til 30. september 1999, i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelsesperiode«. Derfor kunne der ikke fastsættes nogen individuel margen på daværende tidspunkt, og han blev pålagt resttolden. Forordningen fastsætter udtrykkeligt, at ansøgeren har ret til at anmode om en fornyet undersøgelse vedrørende nye eksportører, når de rent faktisk begynder at eksportere til Fællesskabet, eller når de kan bevise, at de har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere væsentlige mængder til Fællesskabet.

(5) Ansøgeren hævder, at han ikke eksporterede den pågældende vare til Fællesskabet i den oprindelige undersøgelsesperiode, men begyndte at eksportere derefter, og at han ikke er forbundet med nogen af de eksporterende producenter af den pågældende vare, som er genstand for ovennævnte antidumpingforanstaltninger.

E. PROCEDURE

(6) Efter at have undersøgt de foreliggende oplysninger konkluderer Kommissionen, at der er tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen med henblik på at fastsætte ansøgerens individuelle dumpingmargen og, hvis der konstateres dumping, den told, som skal gælde for importen af den pågældende vare fra dette selskab til Fællesskabet.

(7) De producenter i Fællesskabet, der vides berørt af sagen, er blevet underrettet om ovenstående anmodning og har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.

a) Spørgeskema

For at indhente de oplysninger, som Kommissionen anser for nødvendige for sin undersøgelse, vil den sende et spørgeskema til ansøgeren.

b) Indhentning af oplysninger og høringer

Alle interesserede parter opfordres til at give udtryk for deres mening skriftligt og fremlægge dokumentation herfor. Kommissionen kan desuden høre interesserede parter mundtligt, hvis de fremsætter skriftlig anmodning herom og påviser, at der er særlige årsager til, at de bør høres.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21.

F. OPHÆVELSE AF DEN GÆLDENDE TOLD OG REGISTRERING AF IMPORTEN

- (8) I henhold til artikel 11, stk. 4, i grundforordningen skal den gældende antidumpingtold ophæves for så vidt angår den import af den pågældende vare med oprindelse i Indien, der fremstilles og sælges med henblik på eksport til Fællesskabet af ansøgeren. Samtidig skal denne import gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5 i grundforordningen for at sikre, at der, hvis det på grundlag af genoptagelsen af undersøgelsen fastslås, at der finder dumping sted for ansøgerens vedkommende, kan opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for genoptagelsen af undersøgelsen. Størrelsen af ansøgerens eventuelle fremtidige forpligtelser kan ikke anslås på dette stadium i proceduren.

G. TIDSRIST

- (9) Af hensyn til en forsvarlig forvaltning bør der fastsættes en frist, hvori:
- interesserede parter kan give sig tilkende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter skriftligt og besvare det i betragtning 7, litra a), i denne forordning nævnte spørgeskema eller alle andre oplysninger, der skal i betragtning under undersøgelsen
 - interesserede parter skriftligt kan anmode om at blive hørt af Kommissionen.

H. MANGLENDE SAMARBEJDSVILJE

- (10) I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til de nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.
- (11) Hvis det konstateres, at en interesseret part har afgivet forkerte eller vildledende oplysninger, vil der blive set bort fra disse oplysninger, og de foreliggende faktiske oplysninger kan benyttes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der indledes en fornyet undersøgelse af forordning (EF) nr. 2604/2000 i medfør af artikel 11, stk. 4, i grundforordningen med henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang importen af polyethylenterephthalat med en viskositetskoefficient på

78 ml/g eller derover ifølge DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 og henhørende under KN-koder 3907 60 20 og ex 3907 60 80 (Taric-kode 3907 60 80 10), med oprindelse i Indien, fremstillet og solgt til eksport af Futura Polymers Ltd, skal omfattes af den antidumpingtold, der er indført ved forordning (EF) nr. 2604/2000.

Artikel 2

Den ved forordning (EF) nr. 2604/2000 indførte antidumpingtold ophæves for så vidt angår importen af den i artikel 1 i denne forordning identificerede vare (Taric-tillægskode: A184).

Artikel 3

Toldmyndighederne pålægges at træffe passende foranstaltninger til at registrere den i denne forordnings artikel 1 omhandlede import, jf. artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 384/96. Registreringen ophører ni måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 4

Medmindre andet er fastsat, skal interesserede parter give sig tilkende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter skriftligt og afgive oplysninger senest 40 dage fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage. Denne frist gælder for alle interesserede parter, også parter, som ikke er nævnt i anmodningen, og det er derfor i disse parters interesse at kontakte Kommissionen omgående.

Alle bemærkninger og anmodninger fra interesserede parter indgives skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet er angivet) med angivelse af den interesserede parts navn, adresse, e-postadresse, telefon-, telefax- og/eller telexnummer.

Oplysninger vedrørende sagen og anmodninger om at blive hørt sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
 Generaldirektoratet for Handel
 TERV-0/13
 Rue de la Loi/Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles/Brussel
 Fax (32-2) 295 65 05
 Telex COMEU B 21877

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Pascal LAMY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1241/2001
af 25. juni 2001
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. juni 2001 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	83,1
	999	83,1
0707 00 05	052	71,6
	999	71,6
0709 90 70	052	78,8
	999	78,8
0805 30 10	388	70,1
	528	72,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	71,3
	388	92,1
	400	98,2
	404	115,4
	508	85,6
	512	90,3
	524	69,8
	528	80,4
	720	110,2
	800	216,0
	804	99,0
0809 10 00	999	105,7
	052	216,0
0809 20 95	999	216,0
	052	309,9
	064	175,3
	066	177,1
	068	172,6
	400	295,6
	999	226,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2032/2000 (EFT L 243 af 28.9.2000, s. 14). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1242/2001**af 25. juni 2001****om fastsættelse af produktionsrestitutionen for de olivenolier, der benyttes til fremstilling af visse former for konserver**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2826/2000⁽²⁾, særlig artikel 20a, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 20a i forordning nr. 136/66/EØF ydes der en produktionsrestitution for olivenolie, der anvendes til fremstilling af visse former for konserver. I henhold til nævnte artikels stk. 6 fastsætter Kommissionen hver anden måned restitutionsbeløbet, jf. dog nævnte artikels stk. 3.
- (2) Ifølge ovennævnte forordnings artikel 20a, stk. 2, fastsættes produktionsrestitutionens størrelse på grundlag af forskellen mellem priserne på verdensmarkedet og EU-markedet, idet der tages hensyn til importbelastningen for olivenolie henhørende under underposition KN-kode

1509 90 00 i løbet af en referenceperiode samt til de elementer, der anvendes ved fastsættelsen af eksportrestitutionerne for denne olivenolie i løbet af en referenceperiode. Det er hensigtsmæssigt at anse perioden på to måneder forud for begyndelsen af produktionsrestitutionens gyldighedsperiode for referenceperiode.

- (3) Anvendelsen af de ovenfor omhandlede kriterier fører til fastsættelse af restitutionen som anført nedenfor —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For juli og august 2001 er den i artikel 20a, stk. 2, i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede produktionsrestitution lig med 44,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30.9.1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1243/2001

af 25. juni 2001

om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1300/97⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra a), og

ud fra følgende betragtning:

Efter artikel 2, stk. 2, og artikel 3 i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsættes Fællesskabets produktions- og importpriser hver anden uge for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, og de anvendes i perioder på to uger. Efter artikel 1b i Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88 af 17. marts 1988 om visse gennemførelsesbestemmelser for ordningen for indførsel til Fællesskabet af visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vest-

bredden og i Gazastriben⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2062/97⁽⁴⁾, fastsættes disse priser for perioder af to uger på grundlag af vejede oplysninger, som medlemsstaterne meddeler. Det er vigtigt, at disse straks fastsættes, så at den told, der skal anvendes, kan beregnes. Denne forordning bør derfor straks træde i kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabets produktions- og importpriser for enkelt- (standard) og mangeblomstrede (spray) nelliker og stor- og småblomstrede roser, jf. artikel 1b i forordning (EØF) nr. 700/88, fastsættes for en periode på to uger som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. juni 2001.

Den anvendes fra den 27. juni til den 10. juli 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juni 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 382 af 31.12.1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 177 af 5.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 72 af 18.3.1988, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT L 289 af 22.10.1997, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. juni 2001 om fastsættelse af Fællesskabets produktions- og importpriser for nelliker og roser ved anvendelse af importordningen for visse af blomsterdyrkningens produkter med oprindelse i Cypern, Israel, Jordan og Marokko samt på Vestbredden og i Gazastriben

(EUR pr. 100 stk.)

Periode: 27. juni til 10. juli 2001

Fællesskabets produktionspris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
	16,87	12,35	26,47	13,97
Fællesskabets importpris	Enkeltblomstrede nelliker (standard)	Mangeblomstrede nelliker (spray)	Storblomstrede roser	Småblomstrede roser
Israel	—	—	11,70	8,40
Marokko	13,82	15,02	—	—
Cypern	—	—	—	—
Jordan	—	—	—	—
Vestbredden og Gazastriben	—	—	—	—

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 19. juni 2001

om Den Franske Republiks ydelse af en ekstraordinær national støtte til destillation af visse produkter fra vinsektoren

(2001/477/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til begæring indgivet af Den Franske Republiks regering den 20. april 2001, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 29 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾ åbnes der mulighed for, at Fællesskabet med henblik på at støtte markedet og derigennem lette den fortsatte forsyning med vindestillater yder støtte til destillation af vin.
- (2) I artikel 30 i nævnte forordning åbnes der mulighed for kriedestillation i tilfælde af ekstraordinære markedsforstyrrelser som følge af stor overskudsproduktion og/eller kvalitetsproblemer.
- (3) Produktionsåret 2000/01 har vist, at den i artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999 omhandlede adgang til destillation fra 1. september var en ulempe i visse vindyrkningsområder i Frankrig, hvor høsten ikke var indledt på dette tidspunkt. Gennemgangen af anmodningerne om kontrakt ved ansøgningsfristens udløb den 30. november 2000 viser endvidere, at visse vindyrkningsarealer ikke havde haft adgang dertil.
- (4) Efter at der på grundlag af oplysninger fra den franske regering er foretaget en tilbundsående undersøgelse af markedsvirkningerne af destillationens funktionsmåde og af praksis med at destillere på fremmede anlæg samt

af den kriedestillation, der åbnes adgang til fra sag til sag efter anmodning fra medlemsstaterne og med anvendelse af differentierede priser afhængig af anmodningerne, har det vist sig, at der i Frankrig — til trods for en kriedestillation på 800 000 hektoliter til en pris på 1,914 EUR % vol./hl og en national støtte, der er tilladt af Rådet i henhold til beslutning 2000/810/EF ⁽²⁾, og som hæver vinprisen til 3,7 EUR/% vol./hl inden for loftet på 1 mio. hektoliter — fortsat er stagnation på markederne, og at man står med usædvanlig store lagre, der er vokset fra 10,8 mio. hektoliter i august 1999 til 14,1 mio. hektoliter i august 2000.

- (5) For at rette op på denne situation påtænker den franske regering inden for det tildelte samlede kontingent på 1,5 mio. hektoliter, hvis åbning blev godkendt enstemmigt på Kommissionens forslag den 7. juni 2001 af den forvaltningskomité for vin, der er nedsat ved artikel 74 i forordning (EF) nr. 1493/1999, at yde en ekstraordinær national støtte til producenter, der leverer vin til den i artikel 30 i nævnte forordning omhandlede destillation, således at prisen på den leverede vin kan hæves fra 1,914 EUR/% vol./hl til 3,05 EUR/% vol./hl med en maksimal omkostning ved denne nationale foranstaltning på 19 mio. EUR.
- (6) Der foreligger derfor ekstraordinære omstændigheder, som gør, at denne støtte som en fravigelse af reglerne og udelukkende i det omfang, der er strengt nødvendigt for at genoprette den konstaterede uligevægt, kan anses for forenelig med det fælles marked på de i denne beslutning omhandlede betingelser —

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2826/2000 (EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2).

⁽²⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 52.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det anses for foreneligt med det fælles marked, at den franske regering yder en ekstraordinær støtte til destillation af 1 500 000 hektoliter vin på fransk territorium med et beløb på højst 19 mio. EUR, svarende til det beløb, der er nødvendigt for at hæve vinprisen til 3,05 EUR/% vol./hl, som led i iværksættelsen af krsedestillation i henhold til artikel 30 i forordning (EF) nr. 1493/1999.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Luxembourg, den 19. juni 2001.

På Rådets vegne

M. WINBERG

Formand

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 19. april 2001

om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53

(Sag 37.576 — UEFA's tv-sendereglere)

(meddelt under nummer K(2001) 1023)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2001/478/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1216/1999 ⁽²⁾, særlig artikel 2,

under henvisning til begæringen om negativattest og anmeldelsen med henblik på fritagelse, der blev registreret den 19. juli 1999, ændret den 5. april 2000, i henhold til artikel 2 og artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 17,

under henvisning til offentliggørelsen ⁽³⁾ af anmeldelsens indhold i hovedtræk i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFREMSTILLING

- (1) Denne beslutning vedrører de regler i Det Europæiske Fodboldforbund (UEFA), der regulerer tv-transmissionen af fodboldkampe. Disse regler er »Regler til gennemførelse af artikel 47 i UEFA's vedtægter, 2000-udgave« (i det følgende benævnt »tv-sendereglere«), som gennemfører artikel 47 i UEFA's vedtægter. På UEFA's medlemsforbunds område giver tv-sendereglere de nationale fodboldforbund mulighed for at blokere et mindre antal timer, inden for hvilke der ikke må vises fodbold på tv. Formålet med tv-sendereglere er at give de nationale fodboldforbund en begrænset mulighed for at lægge fodboldkampe under den faste nationale turneringsplan på tidspunkter, hvor de med stor sandsynlighed ikke vil blive forstyrret af, at der samtidig sendes fodbold på tv, hvilket vil være til skade for tilskuertallet på fodboldstadionerne og amatørdeletagelsen i sporten.

⁽¹⁾ EFT 13 af 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT L 148 af 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 121 af 29.4.2000, s. 14.

- (2) UEFA er en international organisation bestående af 51 nationale fodboldforbund. Det har hovedsæde i Nyon i Schweiz. Alle de nationale europæiske fodboldforbund kan blive medlem af UEFA. Normalt er der ét fodboldforbund i hver medlemsstat i EØS, som organiserer sporten på nationalt plan, med undtagelse af Det Forenede Kongerige, hvor England, Wales, Skotland og Nordirland af historiske grunde har hver sit fodboldforbund. I sin egenskab af europæisk sammenslutning, der er anerkendt af FIFA (Det Internationale Fodboldforbund), regulerer UEFA fodboldsporten i Europa. UEFA arrangerer også internationale fodboldturneringer og turneringer på europæisk plan som f.eks. Europamesterskabet i fodbold, mesterholdenes turnering («Champions League») og UEFA Cup-turneringen.
- (3) UEFA indførte for første gang tv-senderegler i 1998. Reglerne, som blev anmeldt til Kommissionen den 19. maj 1992, er blevet ændret adskillige gange i årenes løb⁽⁴⁾ og har været genstand for klager fra en række tv-selskaber⁽⁵⁾. Klagerne fandt, at reglerne var konkurrencebegrænsende, et synspunkt, som Kommissionen delte. Kommissionen forsøgte at finde en mindelig løsning sammen med parterne, som også ville være forenelig med EF's konkurrencelovgivning. Der blev i 1994 udpeget en forligsmand, som i 1996 konkluderede, at det var umuligt at finde en kompromisløsning.
- (4) Den 16. juli 1998 udsendte Kommissionen en meddelelse af klagepunkter, der tilkendegav, at de tv-senderegler, der var i kraft på det tidspunkt, udgjorde en overtrædelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalen artikel 53, stk. 1, samt at de ikke kunne fritages efter EF-traktatens artikel 81, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3.
- (5) UEFA fremlagde i sit svar af 15. oktober 1998 til klagepunkterne et forslag til nye tv-senderegler. Med udgangspunkt i dette forslag vedtog UEFA den 2. juli 1999 nye tv-senderegler, der skulle erstatte de regler, der blev behandlet i meddelelsen af klagepunkter, og de nye tv-senderegler blev anmeldt til Kommissionen den 19. juli 1999. UEFA trak ved samme lejlighed anmeldelsen fra 1992 tilbage.
- (6) Efter at have undersøgt UEFA's nye tv-senderegler af 2. juli 1999 fandt Kommissionen, at der var behov for yderligere ændringer. Kommissionen insisterede i brev af 14. februar 2000 på, at UEFA skulle begrænse de nationale forbunds mulighed for at blokere fodboldudsendelser yderligere. Det var navnlig artikel 3, stk. 3, i tv-sendereglerne og anvendelsen af samme, der gav anledning til problemer. I henhold til artikel 3, stk. 3, skal de nationale fodboldforbund dokumentere, at de tidsperioder, der blokeres i henhold til artikel 3, stk. 1, også rent faktisk falder sammen med den overordnede faste nationale turneringsplan. Problemet bestod i, at tv-sendereglerne ikke definerede, hvad der skulle forstås ved den overordnede faste nationale turneringsplan. Dette gjorde det umuligt at kontrollere, om de nationale fodboldforbund rent faktisk overholdt forpligtelsen til kun at blokere tidsperioder, der lige nøjagtigt faldt sammen med den overordnede faste nationale turneringsplan.
- (7) Kommissionen anmodede derfor UEFA om klart at definere, hvad der skulle forstås ved den overordnede faste turneringsplan. Kommissionen anmodede også om, at der blev indført en klar og utvetydig regel om, at de blokerede tidsperioder skal falde sammen med den overordnede faste nationale turneringsplan. Kommissionen insisterede på, at spilledagene i den overordnede faste nationale turneringsplan som regel falder i weekenden, lørdag eller søndag. En fodboldkamp varer 2 × 45 minutter adskilt af en halvleg på 15 minutter, i alt næsten 2 timer. Kommissionen kunne derfor kun acceptere, at de nationale fodboldforbund har lov til at blokere tidspunkter lørdag eller søndag og kun i 2 ½ time, hvilket giver tilskuerne tilstrækkelig tid til transport til og fra stadion og tid til at se fodboldkampen på stadion uden at skulle bekymre sig om, at de går glip af fodbold i tv. Kommissionen anmodede om disse ændringer, fordi en klar regel om den overordnede faste turneringsplan sammen med en streng håndhævelse af kravet om dokumentation fra de nationale forbunds side fjerner problemet med overdreven blokering af tidsperioder. Kommissionen fandt

⁽⁴⁾ Registreret som sag IV/C-2/34.319.

⁽⁵⁾ Der var oprindeligt tale om følgende klager: sag IV/33145 — Independent Television Association Limited (ITVA), klage af 5. april 1989; sag IV/33734 — Gestelevision, klage af 24. oktober 1990; sag IV/34199 — British Sky Broadcasting Limited (BSkyB), klage af 28. januar 1992; sag IV/34784 — Channel Four Television, klage af 13. juli 1993; sag IV/34790 — Canal+ SA, klage af 16. juli 1993; sag IV/34948 — Telepiù srl, klage af 13. december 1993; sag IV/35001 — CWL Telesport, klage af 16. februar 1994; sag IV/35048 — Telecinco SA, klage af 22. marts 1994; sag IV/37350 — Association of Commercial Television in Europe (ACT), klage af 16. december 1998; sag IV/37461 — Channel 5 Broadcasting Limited, klage af 6. april 1999.

endvidere, at den tætte kobling til den overordnede faste nationale turneringsplan, som er ret statisk, betyder, at de nationale fodboldforbund normalt vil blokere de samme tidsperioder fra år til år, og der skabes stabile vilkår for tv-transmittering af fodbold.

- (8) UEFA imødekom Kommissionens anmodning og underrettede ved brev af 5. april 2000 om ændring af artikel 3 i tv-sendereglerne i overensstemmelse med Kommissionens anmodning. Dette brev var samtidig en formel anmeldelse af ændringen af artikel 3. UEFA's bestyrelse godkendte tv-sendereglerne den 31. marts 2000 i overensstemmelse med artikel 9 i reglerne, og de trådte i kraft den 1. august 2000.

1.1. UEFA's regler for fodboldtransmittering

1.1.1. 2000-udgaven af UEFA's vedtægter

- (9) De væsentligste UEFA-regler om transmittering findes i tv-sendereglerne. UEFA's bestyrelse træffer afgørelse om disse tv-senderegler på grundlag af artikel 47, stk. 2, i UEFA's vedtægter. Denne artikel giver UEFA's bestyrelse beføjelse til at vedtage tv-senderegler til gennemførelse af UEFA's og medlemsforbundenes rettigheder i henhold til artikel 47, stk. 1, med hensyn til at tillade tv-transmission af fodbold:

»1. UEFA og medlemsforbundene har eneret til at give tilladelse til audiovisuel og lydæssig transmission samt enhver anden brug og spredning via billede og lyd, hvad enten dette sker »live« eller ved brug af bandede optagelser, af dele af eller hele kampe, der spilles på deres område.

2. Bestyrelsen udsteder regler til gennemførelse af denne ret«.

1.1.2. Tv-sendereglerne af 31. marts 2000

- (10) Formålet med tv-sendereglerne er at sikre, at tilskuerne ikke holdes tilbage fra at overvære fodboldkampe, og/eller at deltagelsen i fodboldspillet på amatør- og ungdomsplan begrænses på grund af tv-transmitterede ⁽⁶⁾ fodboldkampe, som kunne skabe konkurrence med disse kampe ⁽⁷⁾. Da nogle af de nationale forbund ikke frygter denne mulige negative virkning af tv-transmission, forpligter tv-sendereglerne ikke de nationale forbund til at blokere tidsperioder på deres områder. De nationale forbund er dog forpligtet til at overholde de øvrige nationale forbunds blokerede tidsperioder, når de sælger rettigheder til transmission af fodboldbegivenheder inde på nationale forbunds områder, når sidstnævnte faktisk har blokeret tidsperioder ⁽⁸⁾.
- (11) Ifølge artikel 3, stk. 1, kan hvert medlemsforbund beslutte at forbyde al tv-transmission af fodbold på sit område i 2 ½ time om lørdagen eller om søndagen. Forbuddet gælder kun forsætlige transmissioner ⁽⁹⁾. I henhold til artikel 3, stk. 3, skal de 2 ½ time falde sammen med det pågældende medlemsforbunds overordnede faste nationale turneringsplan. Den overordnede faste nationale turneringsplan defineres i artikel 3, stk. 4, som det tidsrum, hvori flertallet (dvs. 50 % eller mere) af de ugentlige fodboldkampe i de to bedste nationale divisioner spilles. Disse kampe kan enten spilles i amatørligaer eller i professionelle ligaer. Den overordnede nationale sæson begynder med den første kamp i den nationale mesterskabsturnering og slutter med den sidste kamp i den nationale mesterskabsturnering. For at undgå enhver tvivl må et fodboldforbud i henhold til artikel 3, stk. 1, kun gælde i løbet af fodboldsæsonen som anmeldt til UEFA. Kravet til de nationale fodboldforbund om kun at blokere tidsperioder i løbet af den sæson, hvor der faktisk spilles fodbold på deres område, betyder, at hvis der f.eks. på grund af klimaet ikke spilles fodbold om vinteren i et land, kan det nationale fodboldforbund ikke forbyde tv-transmission af fodbold i denne periode.

⁽⁶⁾ I tv-sendereglernes artikel 1, stk. 2, hedder det: »Alle former for transmission eller gengivelse af en fodboldkamp ved hjælp af enhver form for nukendt eller fremtidig transmissionsteknik (herunder, men ikke udelukkende, Internet)«.

⁽⁷⁾ Artikel 2, stk. 1, i tv-sendereglerne.

⁽⁸⁾ Artikel 5 i tv-sendereglerne.

⁽⁹⁾ UEFA definerer begrebet »forsætlig transmission« som en transmission, der specifikt produceres for et nærmere bestemt område, f.eks. i forhold til sprog og/eller indhold.

- (12) Hvis medlemsforbundene beslutter at gøre brug af muligheden for at blokere transmission af fodbold på deres område, er de nationale forbund i henhold til artikel 3, stk. 2, forpligtet til at vedtage en sådan beslutning senest en måned før starten på deres nationale fodboldsæson. De blokerede tidsperioder kan kun ændres med virkning fra og med den efterfølgende fodboldsæson og senest en måned inden starten på den nye sæson. Alle beslutninger truffet af de nationale fodboldforbund vedrørende de blokerede tidsperioder skal i henhold til artikel 3, stk. 3, øjeblikkeligt indberettes skriftligt til UEFA, som offentliggør relevant information herom⁽¹⁰⁾. De nationale forbund skal i henhold til artikel 3, stk. 5, senest en måned inden starten på den nationale fodboldsæson tilsende UEFA et eksemplar af den relevante faste nationale turneringsplan som dokumentation for de blokerede tidsperioder med angivelse af start- og sluttidspunkt for den nationale fodboldsæson. Skulle medlemsforbundet undlade at informere UEFA i rette tid om sin beslutning vedrørende »blokerede tidsperioder«, kan der ikke blive tale om begrænsning af tv-transmissionen af fodbold dét år for det pågældende medlemsforbund.
- (13) Bestemmelserne vedrørende de blokerede tidsperioder gælder ikke transmission af fodbold inden for rammerne af udsendelser, der ikke er sportsudsendelser, men som måtte omfatte korte (bandede) uddrag af fodboldkampe som omhandlet i artikel 3, stk. 6⁽¹¹⁾.
- (14) Der kan transmitteres nogle få udvalgte fodboldkampe i løbet af de blokerede tidsperioder⁽¹²⁾. Medlemsforbundene skal underrette UEFA mindst 45 dage i forvejen om datoer og starttidspunkter for kampe, som undtagelsesvis vil blive udsendt i løbet af de blokerede tidsperioder⁽¹³⁾. Eftersom de kampe, der falder ind under denne bestemmelse, er af en meget usædvanlig karakter, anvendes den kun i meget begrænset omfang i praksis⁽¹⁴⁾. Hvis et medlemsforbund giver tilladelse til tv-transmission af en kamp, herunder også af kampe, der falder inden for ovennævnte kategorier, kan det ikke modsætte sig indkommende transmissioner af enhver anden kamp, som spilles på et andet fodboldforbunds område.
- (15) De nationale forbund må ikke diskriminere over for fodbold fra andre lande, og tv-sendereglerner finder i lige omfang anvendelse på indenlandske som udenlandske kampe⁽¹⁵⁾. Det er op til de nationale fodboldforbund at sikre, at alle parter strengt overholder bestemmelserne i tv-sendereglerner⁽¹⁶⁾. UEFA's kontrol- og disciplinærorgan kan pålægge medlemsforbund, der konstateres at have overtrådt tv-sendereglerner, disciplinære sanktioner eller udstede instrukser til dem. Derudover kan UEFA pålægge administrative sanktioner efter det takseringssystem, der er aftalt med medlemsforbundene⁽¹⁷⁾.

1.2. Bemærkninger fra interesserede tredjeparter

- (16) Kommissionen offentliggjorde en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17⁽¹⁸⁾, der affødte reaktioner fra syv interesserede tredjeparter. De bemærkninger, der er modtaget fra klagerne og interesserede tredjeparter, kan kort beskrives som følger:

⁽¹⁰⁾ UEFA har offentliggjort denne information på sin Internet-hjemmeside: <http://www.uefa.com>.

⁽¹¹⁾ UEFA har præciseret dette til at være nyhedsudsendelser, underholdningsprogrammer samt portrætudsendelser og retrospektiver, som måtte omfatte korte uddrag af fodboldkampe.

⁽¹²⁾ Artikel 4, stk. 2, i tv-sendereglernerne:

- 1) kampe med deltagelse af det nationale landshold
- 2) kampe, som ifølge national lovgivning skal sendes direkte, og
- 3) enhver anden kamp af national betydning.

⁽¹³⁾ Artikel 4, stk. 3, i tv-sendereglernerne.

⁽¹⁴⁾ I 1999/2000-sæsonen blev undtagelsesbestemmelsen kun anvendt af tre nationale forbund vedrørende ni kampe. For så vidt angår 2000/01-sæsonen har intet nationalt forbund anmeldt nogen kamp (pr. 18. oktober 2000).

⁽¹⁵⁾ Artikel 2, stk. 2, i tv-sendereglernerne.

⁽¹⁶⁾ Artikel 5 i tv-sendereglernerne.

⁽¹⁷⁾ Artikel 7 i tv-sendereglernerne.

⁽¹⁸⁾ EFT C 121 af 29.4.2000, s. 14. Kun ACT, Canal+, Gestelevision Telecico SA, Channel Four Television og Channel 5 Broadcasting Limited fastholdt deres klager efter skriftligt at være blevet opfordret til at reagere på den meddelelse, der var offentliggjort i EFT i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17. De øvrige klager, som ikke har svaret, anses derfor ikke mere for at være klager.

- (17) Selv om det erkendes⁽¹⁹⁾, at tv-sendereglene af 31. marts 2000 er en forbedring i forhold til de tidligere regler, mener tredjeparterne fortsat, at de er konkurrencebegrænsende efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, og at UEFA ikke har dokumenteret begrundelsen for anvendelse af en undtagelsesbestemmelse i EF-traktatens artikel 81, stk. 3, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 3, dvs. at UEFA ikke har påvist, at tv-transmittering af fodbold har en negativ virkning for tilskuertal på stadionerne og amatørdelelsen i sporten. Det fremføres, at tv-sendereglene ikke burde finde anvendelse på betalings-tv på grund af det fortsat meget begrænsede antal abonnenter, hvorfor betalings-tv kun har beskedne virkning.
- (18) Endvidere fremføres det, at tv-sendereglene gør det mere risikabelt at erhverve rettigheder til direkte transmission af fodbold, idet de nationale forbund først skal træffe beslutning om de blokerede tidsperioder en måned før fodboldsæsonens start. Det betragtes som et særligt problem, idet tv-selskaberne er nødt til at indgå kontrakter over flere år, hvorfor der ikke kan være nogen garanti for, at fodboldforbundene ikke ændrer deres turneringsplaner og dermed de blokerede tidspunkter.
- (19) Britiske tv-selskaber fremfører, at de står over for et særligt problem, fordi der findes fire nationale forbund i Det Forenede Kongerige, og de er ikke forpligtet til at koordinere deres blokering af tidsperioder og kunne derfor hver især blokere særskilte timer og dermed i høj grad besværliggøre fodboldtransmission i Det Forenede Kongerige. Der udtrykkes også bekymring over, at britiske tv-selskaber ikke vil kunne drage fordel af artikel 4, som lempet begrænsningen i artikel 3 ved at åbne for dispensation fra de blokerede tidsperioder, når det drejer sig om »kampe af national betydning«. Britiske tv-selskaber mener, at da hver af de fire områder i Det Forenede Kongerige har særskilte interesser, og selv om et nationalt forbund kan give dispensation fra de blokerede tidsperioder til transmission af en kamp, så vil dispensationen ikke gælde for de øvrige nationale forbund, hvilket gør tv-transmission i disse øvrige områder umulig.
- (20) Nogle tv-selskaber mener, at den teknologiske udvikling kommer til at betyde, at tv-selskaber meget snart vil kunne sende deres udsendelser til hele Europa. I værste fald vil tv-selskaberne så skulle overholde forskellige lokale tidsblokeringer i flere forskellige områder, hvilket vil besværliggøre de grænseoverskridende transmissioner. Nye tjenester via Internet, tv on demand, pay-per-view-tv og andre multimedie tjenester bliver også berørt af tv-sendereglene. I modsætning til traditionelt tv vil fodboldtransmissioner via Internet kunne modtages, når brugeren ønsker det, 24 timer i døgnet og ikke bare i programtimerne. De fremfører, at modtagelsen af Internet-transmissioner er ikke begrænset geografisk. De mener således, at for at overholde tv-sendereglene vil en internetudbyder derfor skulle overholde samtlige forskellige tidsperioder, som alle medlems forbundene har blokeret. Udbyderen bliver således nødt til at låse for transmissionerne i løbet af hver medlemsforbunds blokerede tidsperioder og låse op i de frie tidsperioder. For internetudbyderne er der ingen økonomisk fornuft i at følge en sådan procedure. Hertil kommer, at det vil være til hinder for tekniske fremskridt i de europæiske multimedietjenester og i høj grad vil begrænse udviklingen af sportstransmissioner gennem nye tjenester såsom Internet.

2. RETLIG VURDERING

2.1. Det relevante produktmarked

2.1.1. UEFA's synspunkt

- (21) UEFA fremkom ikke med nogen definition af de relevante produktmarkeder i sin anmeldelse. UEFA anførte blot, at tv-sendereglene har »en indvirkning på fodbold og tv-transmissionen heraf.

2.1.2. Markeder, der muligvis berøres

- (22) Kommissionen mener, at følgende markeder muligvis vil kunne berøres af UEFA's tv-senderegler:

⁽¹⁹⁾ Som illustreret af Canal+'s netsted i august 2000, hvor Canal+ erklærede, at det er intet mindre end en »verdensnyhed«, at Canal+ nu direkte kan transmittere kampe fra den engelske Premier League i Danmark lørdag eftermiddag, som ellers havde været blokeret i mere end 30 år. Canal+ tilskriver denne nye udvikling flere års dialog med DBU, UEFA og EU, som har ført til mindre restriktive tv-senderegler. Canal+ vil derfor sende direkte fra Premier League-fodbold lørdag, søndag og mandag.

- markeder i tidligere omsætningsled for erhvervelse af transmissionsrettigheder til ukodet tv og betalings-tv
- markeder i senere omsætningsled, hvor tv-selskaberne konkurrerer på seertal for at skaffe sig reklameindtægter, som afhænger af seertal og antal licensbetalere til betalings-tv.

- (23) Kommissionen mener endvidere, at Internet-transmissionsrettigheder og detailhandel med Internet-tjenester muligvis vil kunne blive berørt af UEFA's tv-senderegler. På nuværende tidspunkt er streaming af videomateriale på Internet endnu ikke et egentligt alternativ eller supplement til tv-transmission af fodboldkampe. Teknologien til transmission af streamvideo over Internet til forbrugerne er stadig på udviklingsplanet, og den økonomiske værdi er fortsat ret begrænset. Kommissionen kender ikke til nogen tjeneste, der udbyder direkte streaming af fodboldkampe i deres fulde længde, eller som søger at udbyde en sådan tjeneste i den nærmeste fremtid. Der er således ikke tale om nogen tjenesteydelse for øjeblikket, som tv-sendereglerne kunne betyde en mærkbar begrænsning for. Selv om dette forhold kan ændre sig i fremtiden, hvis den nødvendige transmissionskapacitet bliver almindeligt udbredt, er det ikke for indeværende nødvendigt i forbindelse med nærværende beslutning at undersøge Internet-rettigheder til fodbold nærmere, ligesom det heller ikke er nødvendigt at undersøge detailhandelen med Internet-indhold eller reklame i forbindelse hermed.

2.1.3. Markedet i tidligere omsætningsled for erhvervelse af rettigheder til tv-transmission af fodboldkampe

- (24) Seerpræferencer er af afgørende betydning for alle tv-selskabers politik for programindkøb og afgør således værdien af et program for tv-selskaberne⁽²⁰⁾. Kommissionen bemærker sig, at samtlige tv-selskaber er nuværende eller potentielle kunder til erhvervelse af transmissionsrettigheder for fodboldkampe, og at fodbold er lige vigtigt for dem alle uanset marked⁽²¹⁾. Public service-selskaber erhverver tv-programmer for at fange interessen hos et bredt udsnit af befolkningen i overensstemmelse med deres public service-forpligtelser. Ukodede tv-kanaler, som er helt eller delvis reklamefinansierede, køber programmer for at tiltrække store seertal, og de sælger muligheden for eksponering over for denne seerskare til annoncørerne. Betalings-tv-selskaberne køber programmer for at lokke folk til at tegne abonnement på deres tjenester.
- (25) Selv om samtlige tv-selskaber konkurrerer om transmissions rettighederne til fodboldbegivenheder, er det tendensen, at flere og flere rettigheder til direkte transmission i fuld længde sælges til betalings-tv selskaber, og at ukodede tv-kanaler erhverver rettigheder til senere transmission eller til fodboldkampenes højdepunkter. Årsagen er, at betalings-tv-selskaberne generelt har råd til at betale mere for transmissionsrettighederne end de ukodede tv-kanaler, idet sidstnævnte er underlagt større budgetbegrænsninger. Selv om Kommissionen i tidligere beslutninger⁽²²⁾ har defineret betalings-tv som et særskilt marked, er det i nærværende sag ikke nødvendigt at analysere markederne for ukodet tv eller betalings-tv særskilt for at måle virkningen af tv-sendereglerne på tv-transmissionsmarkedet, idet alle former for transmittering af fodbold falder inden for tv-sendereglernes anvendelsesområde.

⁽²⁰⁾ Ligesom substituerbarheden hos kunderne bestemmer det tidligere omsætningsled for levering af digitale interaktive tv-tjenester fra tjenesteudbydere til indholdsleverandørerne, således som Kommissionen fastslog i sin beslutning af 15. september 1999 — sag 36.539, British Interactive Broadcasting/Open (EFT L 312 af 6.12.1999, s. 1).

⁽²¹⁾ Kommissionens beslutning af 20. september 1995, RTL/Veronica/Endemol (EFT L 134 af 5.6.1996, s. 32) og Kommissionens beslutning af 3. marts 1999, TPS (EFT L 90 af 2.4.1999, s. 6).

⁽²²⁾ Se Kommissionens beslutning af 2. august 1994 (IV/M.410 — Kirch/Richmond/Telepiù) (EFT C 225 af 13.8.1994, s. 3).

Kommissionens beslutning 94/922/EF af 9. november 1994 (IV/M.469 — MSG Media Service) (EFT L 364 af 31.12.1994, s. 1).

Kommissionens beslutning af 3. august 1999 (COMP/M.1574 — Kirch/Mediaset) (EFT C 255 af 8.9.1999, s. 3).

Kommissionens beslutning af 21. marts 2000 (COMP/JV.37 — BSkyB/KirchPayTV) (EFT C 110 af 15.4.2000, s. 45).

Kommissionens beslutning i RTL/Veronica/Endemol, se fodnote 21.

Kommissionens beslutning i TPS, se fodnote 21.

Kommissionens beslutning 2000/400/EF af 12. maj 2000 (IV/32.150 — Eurovision) (EFT L 151 af 24.6.2000, s. 18).

- (26) Udstrækningen af markedet for tv-rettigheder kan afgrænses ved det antal programmer, der kan opnå et ønsket formål. Substituerbarheden kan derfor afprøves ved at analysere, i hvor høj grad andre programmer kan opnå dette formål. Hvis en bestemt programtype regelmæssigt formår at tiltrække høje seertal eller en bestemt gruppe seere eller at opbygge et mærkeimage, som ikke kan opnås med andre programmer, er der grund til at antage, at disse programmer udgør et særskilt relevant marked, fordi der ikke er andre programmer, som lægger konkurrencemæssige begrænsninger på rettighedshavernes evne til at fastsætte prisen på disse tv-rettigheder.
- (27) Hidtil har Kommissionen ikke defineret rettigheder til fodboldtransmissioner som værende et særskilt relevant produktmarked. Kommissionen fandt for nyligt i TPS-sagen, at det er bredt anerkendt, at film og sportsbegivenheder er de to mest populære betalings-tv-produkter, og antog, at der kunne være tale om et separat marked for rettigheder til transmission af sportsbegivenheder⁽²³⁾. I Eurovision-sagen⁽²⁴⁾ fandt Kommissionen, at der kan være tale om særskilte markeder for erhvervelse af rettighederne til større sportsbegivenheder, som ikke finder sted regelmæssigt, men kun en gang imellem, hvoraf de fleste er internationale såsom verdensmesterskabet i fodbold. Kommissionen fandt, at sportsudsendelser udviser en række særlige karakteristika. De kan tiltrække høje seertal og ses af et nærmere bestemt publikum, som udgør en målgruppe for visse annoncører. Kommissionen konkluderede imidlertid, at det ikke er nødvendigt for i undersøgelsen af denne sag at afgrænse de relevante produktmarkeder præcist.
- (28) Kommissionens undersøgelse af nærværende sag har vist, at der kan være tale om et særskilt marked for transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder. Kommissionen har også fundet tegn på, at der kan findes et særskilt marked for transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder, der ikke finder sted løbende gennem året, såsom verdensmesterskabet i fodbold, og som ikke kan substitueres med transmissionsrettigheder til regelmæssige fodboldbegivenheder. Under alle omstændigheder er det Kommissionens opfattelse, at de konkurrencebegrænsninger, som UEFA's tv-senderegler giver anledning til, end ikke ville være mærkbare på et så snævert afgrænset marked som markedet for transmission af fodboldbegivenheder, der finder sted løbende gennem året og hvert år, og som i praksis hovedsageligt kun vedrører nationale 1. og 2. divisioner samt pokalturneringer og UEFA's mesterholdsturnering og UEFA-Cup.
- (29) Selv om Kommissionens undersøgelse har kortlagt en række elementer, der synes at antyde, at der findes et sådant marked, og som beskrives nedenfor, er det ikke i forbindelse med denne sag nødvendigt præcist at afgrænse det relevante produktmarked.

2.1.3.1. Mærkeimage

- (30) Fodbold er vigtigt for tv-selskaberne, fordi det kan bidrage til opbygningen af en tv-stations mærkeimage. Fodbold har en høj og markant profil blandt gruppen af ønskværdige seere og tiltrækker oftest meget høje seertal. Fodbold skaber begivenheder, som finder sted regelmæssigt i løbet af det meste af året⁽²⁵⁾, og seerne interesserer sig ikke kun for den enkelte kamp, men for turneringen som helhed. Fodboldturneringerne garanterer således seere i lange perioder. Fodbold bidrager til, at seerne jævnligt indretter sig på at se en bestemt kanal og dermed til at associere den med fodbold. Dette bidrager til at opbygge kanalens mærkeimage.
- (31) Opbygningen af et mærkeimage bliver stadig vigtigere i en tv-industri med en hastig stigning i antallet af kanaler, som seerne kan vælge imellem, og hvis produkter generelt bliver mere og mere ensartede⁽²⁶⁾. Efterhånden som seerne får større og større valgmuligheder, bliver det stadig vanskeligere for en tv-kanal at tiltrække og fastholde seerloyalitet. Opbygningen af et mærkeimage tilskynder seerne til at opbygge seervaner og afsætte tid til at se en bestemt kanal. Denne loyalitet kan dog kun opnås ved at tilbyde et »differentieret« produkt, der omfatter iøjnefaldende programmer, og ved, at kanalen i stærk grad associeres med disse programmer. Hvis en kanal jævnligt sender visse programmer som f.eks. UEFA's Champions' League, vil seerne opbygge en vane med lige at kigge på denne kanal som den første, inden de afgør, hvad de ønsker at se. Når der opbygges mærkeloyalitet til en kanal, tilskyndes seerne til at benytte denne kanal som »referencepunkt« for deres tv-kiggeri. Dette har fordelagtige virkninger for tv-kanalens øvrige programmer.

⁽²³⁾ Kommissionens beslutning i TPS, se fodnote 21.

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslutning i Eurovision, se fodnote 22.

⁽²⁵⁾ F.eks. begynder Premiership i England i august og slutter i maj. Der spilles i alt omkring 380 kampe, hvoraf 60 tv-transmitteres direkte i deres fulde længde.

⁽²⁶⁾ I sit svar 2d af 26. november 1999 på Kommissionens anmodning om information anfører Vlaamse Media Maatschappij: »Erhvervelsen (og tv-transmissionen) af sportsrettigheder (sportsprogrammer) er generelt ikke en rentabel investering i sig selv. Tv-transmissionen af sportsprogrammer, især populære sportsgrene som fodbold og cykling, er vigtig for kanalens image og mærkepleje.«.

- (32) Evnen til at opbygge mærkeloyalitet til en bestemt kanal er vigtig for alle former for tv-kanaler, ikke mindst for reklamefinansierede tv-kanaler. De skal være i stand til at tilbyde seertal til annoncørerne for samtlige udsendelser, ellers vil de ikke kunne sælge reklamepladsen. Fodboldkampe er særlig attraktive i denne henseende, fordi de ses af et bredt publikum med kontinuerligt høje seertal. Seere, som ønsker at se en bestemt kamp, kan ofte slå over på den kanal, der sender kampen, i god tid inden kampen og »hænge på« efter kampen for at se, om den efterfølgende udsendelse er interessant. Det antages, at dette i nogle tilfælde afspejles i reklamepriserne, som ikke blot er høje for reklameplads umiddelbart før og efter fodboldkampe, men også for reklameplads i forbindelse med programmer, som sendes før og efter fodboldkampe.
- (33) Kommissionens undersøgelse har bekræftet, at opbygningen af et mærkeimage er vigtig for tv-selskaberne, når de skal afgøre, om de ønsker at erhverve tv-rettigheder til fodboldkampe⁽²⁷⁾. Tv-selskaber mener, at fodbold giver dem mulighed for at opbygge et image, uden hvilket deres kanal ikke ville kunne videreudvikles. Muligheden for alternativ programlægning ændrer ikke ved deres interesse for eller efterspørgsel efter tv-rettighederne til fodboldkampe⁽²⁸⁾. Richard Russell Associates har beskrevet sport som »drivkraften« bag BSKyB's 10 år gamle forretningsdrift⁽²⁹⁾.
- (34) En af de særlige fordele ved fodboldspillet for opbygningen af et mærkeimage er dets regelmæssighed. Modsat mange andre sportsbegivenheder er fodboldspillet kendetegnet ved turneringer, som spilles regelmæssigt stort set hele året igennem. Fodbold giver, modsat andre sportsbegivenheder, tv-selskaberne mulighed for at opnå høje seertal på regelmæssig, varig og kontinuerlig basis⁽³⁰⁾. Selv om der også findes turneringskampe for andre sportsgrene, drejer det sig som regel ikke om lige så mange og regelmæssige kampe, og selv om disse sportsgrene kan opnå høje seertal, opnår de ikke de samme fortløbende høje seertal som fodbold. Dette er af væsentlig betydning for en tv-kanals opbygning af et mærkeimage, fordi mærkeidentiteten kun kan opnås over en længere periode⁽³¹⁾.
- (35) Ønsket om at opbygge et mærkeimage er så stærkt, at tv-selskaberne under visse omstændigheder ikke har noget imod at sætte penge til på enkeltprogrammer, hvis programmet er af en sådan kvalitet, at det kan tiltrække seere til kanalen. For nogle tv-selskaber kan fodbold betragtes som en slags lokkemad⁽³²⁾.
- (36) Disse karakteristika ved tv-rettighederne til fodbold gør, at tv-selskaberne er villige til at betale højere priser for disse rettigheder end for alle andre begivenheder, herunder exceptionelle sportsbegiven-

⁽²⁷⁾ I sit svar 2k af 15. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 20. september 1999 tilkendegav RTL, at »de reelle priser for fodboldrettigheder er så høje, at ... de ikke kan dækkes af indtægterne fra programlægningen af fodboldkampe.« Hvis sådanne rettigheder alligevel erhverves, sker det af hensyn til opbygningen af et mærkeimage.

⁽²⁸⁾ ONdigital tilkendegav i sit svar 2j af 23. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 20. september 1999: »Vores interesse for fodboldkampe påvirkes ikke af, at der er mulighed for at disponere over film, serier, gameshows eller andre programmer, fordi fodboldkampe har en unik markedsposition i Det Forenede Kongerige, og fordi fodboldkampe formentlig appellerer til et andet markedssegment.«

NOS tilkendegav i sit svar 2i af 16. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 21. september 1999, at: »NOS' interesse for fodbold er kun i begrænset omfang påvirket af, at der kan disponeres over tv-rettigheder til andre sportsgrene ... fordi fodbold er den mest udbredte sportsgren i Nederlandene ... fodbold spiller en nøglerolle i NOS' sportsprogramlægning ... og giver andre sportsudsendelser fra NOS' seertal, som de normalt ikke ville kunne tiltrække.« I svar 3e anfører NOS, at: »... fodbold er et unikt produkt, som er »i særklasse«. Ingen anden sport har seertal/markedsandele, som blot nærmer sig fodboldkamps ... og den forbedrer NOS' image.«

⁽²⁹⁾ Richard Russell Associates: »Sports Television: The ever changing face«, 16. februar 1999, s. 10 og 12.

⁽³⁰⁾ Se fodnote 25.

⁽³¹⁾ Denne konklusion støttes af tv-selskabernes svar på breve i henhold til artikel 11. Dette gælder især svarene fra Eurosport, RTBF, VMM, VRT, France 2 & 3 og NOS.

⁽³²⁾ I sit svar 2k af 26. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 21. september 1999 anfører VMM, at »rent faktisk er erhvervelsen af tv-rettigheder til sport (især fodbold) ikke en rentabel transaktion i sig selv ..., men ... udviklingen af mærkeimage hos VMM's kanaler vil være den afgørende parameter ved afgørelsen om erhvervelse af tv-rettigheder til fodboldkampe.« F.eks. anfører ONdigital, som for nylig erhvervede tv-rettighederne til UEFA's Champions League og stiller disse rettigheder til rådighed for abonnenter til PR-formål, i sit svar 2d af 23. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 20. september 1999, at »i de tidlige stadier af opbygningen af en platform er abonnentgrundlaget vigtigere end ren profit«. Længere nede i sit svar 21 af 23. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 20. september 1999 anfører ONdigital, at »ONdigital mener, at mærkeimage og den værdi, dets forbrugertilbud tillægges, berøres direkte af sportsindholdet i den tilbudte platform.«

heder som De Olympiske Lege og Formel 1⁽³³⁾. Det fremgår af tabellen i bilag I, at i årene fra 1992 til 1996 vedrørte 14 af de 21 beløbsmæssigt største aftaler om sportsrettigheder i Europa fodbold. ONdigital anfører, at »fodbolddrettigheder er de dyreste af alle sportsgrene ...«⁽³⁴⁾. De samlede udgifter til sport er steget væsentligt i de senere år. Fodbold tegnede sig for den største enkeltpost på tv-kanalernes samlede sportsudgifter. Gennemsnitsudgiften lå på europæisk plan på 44,6 %⁽³⁵⁾. Den høje procentdel af udgifterne, der går til erhvervelse af fodbolddrettigheder, afspejler, hvor stor betydning tv-selskaberne tillægger fodbold sammenlignet med senderrettighederne til andre sportsarrangementer.

2.1.3.2. Et særligt publikum

- (37) Tv-selskaberne ønsker at tiltrække seere. Tv-selskaberne vil derfor søge at sammensætte et afbalanceret program med en række forskellige udsendelser for at nå så mange seergrupper som muligt. Appellen til et bredt publikum er en del af den public service-forpligtelse, som public service-kanaler er underlagt. Betalings-tv-selskaberne ønsker at appellere til så mange mennesker som muligt for at sælge abonnemeter. For reklamefinansierede tv-selskaber er årsagen den, at de generelt sælger »pakker« af reklametidspunkter spredt over forskellige programmer i stedet for enkelttidspunkter under bestemte programmer⁽³⁶⁾. Producenter, i som ønsker at vise reklamer under f.eks. Premier League-kampe, er derfor nødsaget til også at købe reklametidspunkter under andre programmer. Dette falder i tråd med den optimale strategi for en annoncør, som søger at nå så bredt et udsnit af sine potentielle kunder som muligt, hvilket bedst gøres ved at vise reklamer under en bred vifte af nøje udvalgte programmer, som hver især vil blive set af forskellige grupper af potentielle kunder⁽³⁷⁾. Det forhold, at fodboldkampe er regelmæssige og hyppige begivenheder, som tiltrækker høje seertal, gør det mere attraktivt at inkludere fodboldprogrammer i reklamepakken, fordi annoncøren derved hyppigt kan etablere en kontakt med en potentiel kunde med en ganske bestemt profil.
- (38) Når annoncørerne skal afgøre, hvilken »pakke« de skal vælge, vælger de ikke tilfældigt de programmer, under hvilke de ønsker at vise deres reklamer. Profilen hos og typen af det publikum, som et program tiltrækker, er af afgørende betydning for annoncørerne. Dette er selve reklamens »eksistensberettigelse«: virksomhederne gør i det væsentlige reklame for at tiltrække nye kunder eller fastholde eksisterende kunder. For at en reklame skal opfylde dette formål, skal de, som i det mindste har en potentiel interesse i det produkt, der reklameres for, se den⁽³⁸⁾.
- (39) Ikke alle typer af seere er af lige stor værdi for tv-selskaberne (og annoncørerne). Nogle mennesker ser mere tv end andre. Folk har forskellig købekraft og indkøbsmønstre. Blandt de mest eftertragtede seermålgrupper hører mænd med en købekraft over gennemsnittet og i aldersgruppen fra 16 til 35 år, fordi denne gruppe generelt anses for at have et mindre fastlåst indkøbsmønster end ældre. De er derfor mere tilbøjelige til at afprøve nye produkter og tjenesteydelser. Problemet for tv-selskaberne og annoncørerne er, at denne gruppe omfatter en høj andel af såkaldte »lette tv-seere«⁽³⁹⁾, som almindeligvis ikke ser meget tv⁽⁴⁰⁾. Det er derfor meget vanskeligere for annoncørerne at få deres budskab ud til denne målgruppe via tv-reklamer end til andre befolkningsgrupper, f.eks. kvinder på 55 år og derover, som gennemsnitligt ser betydeligt mere tv. Målgruppens attraktion og flygtighed giver de programmer, som målgruppen ser, en væsentlig betydning for tv-selskaberne, og de er derfor meget interesserede i at have programmer, der tiltrækker denne seergruppe.

⁽³³⁾ Kagan Euro TV Sports, 26. juli 1996.

⁽³⁴⁾ ONdigital i sit svar 2e af 23. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 20. september 1999.

⁽³⁵⁾ Kagan Euro TV Sports, 26. juli 1996.

⁽³⁶⁾ ITV's svar 6f af 12. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 10. september 1999.

⁽³⁷⁾ En producent af fodboldstøvler vil f.eks. nå et større antal potentielle købere, hvis han viser en reklame under finalen i en fodboldturnering, hvor fodboldtilhængere formentlig vil se tv, og en anden i løbet af en spillefilm, hvor det kan tænkes, at weekendfodboldspillere vil se den, end hvis han viser to reklamer under fodboldfinalen. Derved nås et større antal potentielle købere.

⁽³⁸⁾ Mens en producent af morgenmadsprodukter formentlig har en mindre specifik målgruppe, vil f.eks. en kødproducent utvivlsomt ikke ønske at placere en reklame i et program om vegetarmad, selv om dette program måtte være nok så populært. Hvis derfor tv-selskaberne ønsker at vise reklamer fra kødproducenter, kan de altså ikke kun vise programmer om vegetarmad, men må også vise programmer, som ses af mennesker, der i det mindste er villige til at spise kød (også selv om programmerne tiltrækker færre seere).

⁽³⁹⁾ Channel 5's svar 5c af 19. november 1999.

⁽⁴⁰⁾ F.eks. viser tal fra Det Forenede Kongerige fra 1998, at 81 % af den voksne befolkning på 16 år og derover så tv hver dag. Denne gruppe så i gennemsnit 241 minutter tv hver dag. Derimod så i samme periode kun 73 % af de 16-34-årige tv hver dag. Denne gruppe så kun tv i 182 minutter hver dag.

- (40) Kommissionens undersøgelse har vist, at fodboldprogrammer synes at være det mest effektive middel til at henvende sig til denne befolkningsgruppe. 2/3 af seerne er mænd i den rette aldersgruppe⁽⁴¹⁾. Som følge heraf er tv-selskaber i stand til at forlange højere reklamepriser i forbindelse med fodbold end andre programmer, og prisen for reklametid under fodboldudsendelser er højere end under udsendelser af andre sportsgrene. F.eks. giver Premier League og UEFA's Champions League de britiske tv-selskaber mulighed for at forlange 10-50 % højere reklamepriser alt efter, hvilke hold der er tale om, og hvilket stadium i turneringen kampen befinder sig på⁽⁴²⁾.
- (41) Programmernes attraktion og dermed graden af konkurrence om rettighederne til tv-transmission varierer alt efter, hvilken sportsgren og hvilket arrangement der er tale om. En massesport som fodbold tiltrækker generelt høje seertal. Minoritetssportsgrene tiltrækker derimod meget lave seertal. Internationale begivenheder er sædvanligvis mere attraktive for publikummet i et land end nationale begivenheder, hvis landsholdet eller den nationale mester deltager, hvorimod internationale begivenheder, hvor der ikke er deltagelse af nogen national mester eller landsholdet, ofte har mindre interesse⁽⁴³⁾. I de fleste medlemsstater opnår fodbold konstant de højeste seertal. I 1997 drejede 21 af de 25 største europæiske sportsudsendelser sig om fodbold. Fodboldspillets popularitet hos seerne afspejles også i det antal timer, der afsættes til sportsudsendelser. I perioden 1996-1997 blev der vist fodbold i i alt 13 939 timer. Den næstmest viste sportsgren var tennis, som blev vist i under halvt så mange timer, nemlig 5 115 timer⁽⁴⁴⁾. Disse tal fik forfatterne til Kagan Euro TV Sports til at kommentere, at »sammensætningen af tv-sportssendetiden illustrerer, at fodbold er den mest værdifulde sportsgren at dække«⁽⁴⁵⁾. Dette synspunkt kommer også til udtryk i svarene på artikel 11-brevene, hvor f.eks. ONdigital anfører, at »i UK's Premier League tælles seertallet til fodbold konsekvent i millioner, hvilket er højere end seertallet til alle de øvrige faste sportsprogrammer gennem sæsonen«⁽⁴⁶⁾.

2.1.3.3. Konklusion vedrørende markedet i tidligere omsætningsled

- (42) Som konklusion viser Kommissionens undersøgelse, at der er sandsynlighed for, at der er tale om et særskilt marked for erhvervelse af rettighederne til fodboldbegivenheder, der finder sted løbende gennem året og hvert år, og som i praksis hovedsageligt vedrører nationale 1. og 2. divisioner samt pokalturneringer og UEFA's mesterholdsturnering og UEFA-Cup. Der kan foretages en segmentering af fodboldbegivenheder, der ikke finder sted regelmæssigt i løbet af året, såsom verdensmesterskabet i fodbold⁽⁴⁷⁾, idet sidstnævnte ikke udgør en ligeså regelmæssig programlægningskilde for tv-selskaberne. Da UEFA's tv-senderegler, som ovenfor nævnt, imidlertid end ikke på markedet for erhvervelse af transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder, der spilles løbende gennem hvert år, påvirker konkurrencen mærkbart, er det ikke i forbindelse med nærværende sag nødvendigt præcist at afgrænse de relevante produktmarkeder.

⁽⁴¹⁾ F.eks. Young & Rubicam Europe's svar 2e af 21. oktober 1999 på Kommissionens anmodning om information af 8. oktober 1999: »varegrupper, der er rettet mod kvindelige forbrugere, vil der efter al sandsynlighed ikke blive reklameret for i sportsprogrammer«. McCann-Erikson's svar 4a af 3. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 8. oktober 1999. Channel 5's svar 5c. ITV anførte i sit svar 5c af 12. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 10. september 1999, at publikum til UEFA's Champions League »i højere grad er mandligt end gennemsnittet, yngre end gennemsnittet og i en højere social gruppe end gennemsnittet«. McCann Erikson's svar 2e af 3. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 8. oktober 1999 støtter dette. RTL finder i sit svar 6d i) af 15. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 20. september 1999, at RTL »ville miste reklameindtægter, hvis det udskiftede UEFA's Champions League med andre fodboldkampe eller andre sportsarrangementer. Selv om seerprofilen er den samme, vil tv-kiggetiden være meget mindre, fordi disse sportsarrangementer er mindre attraktive«.

⁽⁴²⁾ McCann-Erickson's svar 3a af 3. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 8. oktober 1999.

⁽⁴³⁾ Se betragtning 40 i Eurovision-beslutningen, jf. fodnote 22.

⁽⁴⁴⁾ Kagan Euro TV Sports, 26. juli 1996, s. 8.

⁽⁴⁵⁾ Kagan Euro TV Sports, 26. juli 1996, s. 163.

⁽⁴⁶⁾ ONdigital i sit svar 2i af 23. november 1999 på Kommissionens anmodning om information af 20. september 1999.

⁽⁴⁷⁾ Se betragtning 42 og 43 i Eurovision-beslutningen, jf. fodnote 22.

2.1.4. *De markeder i senere omsætningsled, hvor tv-selskaberne konkurrerer om reklameindtægter, der afhænger af seertal og antal licensbetalere til betalings-tv*

- (43) Som forklaret ovenfor har erhvervelsen af transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder en stærk indvirkning på tv-markedet i senere omsætningsled, hvor fodboldbegivenheder sendes som en del af tv-selskabernes konkurrence om annoncører og/eller abonnenter. Tv-sendereglene begrænser ikke tv-selskabernes evne til at konkurrere om annoncører og/eller abonnenter. Det er således ikke nødvendigt at tage stilling til, hvorvidt der er særskilte markeder for udelukkende transmission af fodboldbegivenheder i senere omsætningsled, fordi tv-sendereglene ikke giver anledning til konkurrencemæssig tvivl, selv i ikke på det smalleste marked.

2.2. Det relevante geografiske marked

- (44) UEFA's tv-sendereglene afspejler det faktum, at markedet for transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder er nationalt, idet sådanne transmissionsrettigheder generelt sælges på nationalt plan — selv når det drejer sig om fælleseuropæiske begivenheder såsom UEFA's mesterholdsturnering.
- (45) Også tv-markedet i senere omsætningsled kan betragtes som nationalt eller regionalt, navnlig af kulturelle og sproglige årsager⁽⁴⁸⁾.

2.3. EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1

- (46) EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, forbyder som uforenelige med fællesmarkedet alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater og EØS-aftalens kontraherende parter, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet og det område, EØS-aftalen dækker.

2.3.1. Aftaler mellem virksomheder og vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder

- (47) Domstolen har fastslået, at når henses til Fællesskabets formål, henhører sportsudøvelse kun under fællesskabsretten, for så vidt der er tale om en økonomisk virksomhed i EF-traktatens artikel 2's forstand⁽⁴⁹⁾. Professionelle fodboldklubber er involveret i økonomiske aktiviteter⁽⁵⁰⁾, og de er virksomheder efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1. De enkelte nationale fodboldforbund er derfor sammenslutninger af virksomheder efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1. De er også virksomheder, for så vidt som de selv udøver økonomisk aktivitet⁽⁵¹⁾. UEFA er derfor en sammenslutning af sammenslutninger af virksomheder, og det er selv en virksomhed, for så vidt som det er involveret i økonomiske aktiviteter som f.eks. salg af de kommercielle rettigheder til UEFA's turneringer. UEFA, de nationale fodboldforbund og medlemsfodboldklubberne er derfor virksomheder efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, selv om nogle af disse enheder ikke drives med gevinst for øje og uanset de kulturelle og samfundsmæssige aktiviteter, de måtte udøve.

⁽⁴⁸⁾ Se Kommissionens beslutninger i følgende sager: M.779 — Bertelsmann/CLT (EFT C 364 af 4.12.1996, s. 3) og RTL/Veronica/Endemol, jf. fodnote 21.

⁽⁴⁹⁾ Se Domstolens dom af 12. december 1974, sag 36/74, Walrave/Union cycliste internationale, Sml. 1974, s. 1405, præmis 4, Domstolens dom af 14. juli 1976, sag 13/76, Donà/Mantero, Sml. 1976, s. 1333, præmis 12, Domstolens dom af 15. december 1995, sag C-415/93, URBSF/Bosman, Sml. 1995 I, s. 4921, præmis 73, Domstolens dom af 11. april 2000, sag C-51/96 og sag C-191/97, Christelle Delière/Ligue Francophone de Judo et Disciplines ASBL og andre, Sml. 2000 I, s. 2549, præmis 41 og 42, Domstolens dom af 13. april 2000, sag C-176/96, Jyri Lehtonen og andre/Fédération Royale Belge des Sociétés de Basketball ASBL (FRBSB), Sml. 2000 I, s. 2681, præmis 32 og 33.

⁽⁵⁰⁾ F.eks. billetsalg, spillersalg, distribution af merchandisingartikler, indgåelse af reklame- og sponsorkontrakter og salg af tv-senderrettigheder. Virksomhedens størrelse har ingen betydning, og begrebet »virksomhed« forudsætter ikke, at aktiviteten udøves med gevinst for øje. Se udtalelse fra generaladvokat Lenz i sag C-415/93, URBSF/Bosman, Sml. 1995 I, s. 4921, præmis 255, der henviser til dommen i de forenede sager 209 til 215 og 218/78, Van Landewyck/Kommissionen, Sml. 1980, s. 3125, præmis 88.

⁽⁵¹⁾ Udtalelse fra generaladvokat Lenz i sag C-415/93, URBSF/Bosman, Sml. 1995 I, s. 4921, præmis 256. Se også Kommissionens beslutning af 27. oktober 1992 om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/33.384 og IV/33.378 — Salg af pakkerejser i forbindelse med verdensmesterskabet i fodbold i 1990) (EFT L 326 af 12.11.1992, s. 31) betragtning 49 («... FIFA er en enhed, der udøver økonomisk virksomhed, og er en virksomhed efter EØF-traktatens artikel 85») og betragtning 53 («FIGC (Federazione Italiana Gioco Calcio — det italienske fodboldforbund) udøver derfor også økonomisk virksomhed og udgør således også en virksomhed efter EØF-traktatens artikel 85») og Førsteinstansrettens dom af 9. november 1994 i sag T-46/92, Scottish Football Association/Kommissionen, Sml. 1994 II, s. 1039, hvoraf det kan konkluderes, at det skotske fodboldforbund er en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder efter artikel 81 og 82. Se også de forenede sager C-51/96 og C-191/97, Christelle Delière/Ligue Francophone de Judo et Disciplines ASBL og andre, se fodnote 50, præmis 52-57.

- (48) Tv-sendereglene er nedfældet i UEFA's vedtægter. UEFA's kompetente organer har vedtaget reglerne. Dette udgør en vedtagelse inden for en sammenslutning af sammenslutninger af virksomheder efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 ⁽⁵²⁾.

2.3.2. Tv-sendereglene begrænser ikke konkurrencen mærkbart

- (49) Ifølge UEFA giver tv-sendereglene de nationale forbund en vis mulighed for at lægge deres nationale fodboldturneringsplan på tidspunkter, som ikke falder sammen med tv-transmissioner af fodbold. UEFA anfører, at selv om dette undertiden kan føre til situationer, hvor tv-selskaberne ikke kan sende fodbold, når de ønsker det, medfører tv-sendereglene ikke nogen mærkbar begrænsning af konkurrencen, fordi det tidsrum, hvor der måtte forekomme begrænsninger i tv-transmissionen af fodbold, er yderst begrænset.
- (50) Kommissionen skal indledningsvis bemærke, at tv-sendereglene ikke kan anses for at have noget konkurrencebegrænsende formål efter traktatens artikel 81, stk. 1, eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1. Formålet er ikke at begrænse tv-selskabernes kommercielle mulighed for at erhverve transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder eller at begrænse tv-selskabernes mulighed for at konkurrere om reklameindtægter eller abonnenter. Formålet er at fremme fodboldsportens udbredelse og mangfoldiggøre konkurrenceudøvelsen.
- (51) Tv-sendereglene kan dog under visse omstændigheder muligvis føre til situationer, hvor tv-selskaberne ikke er i stand til at transmittere fodboldbegivenheder direkte, når de ønsker det. Dette skyldes, at de nationale forbund er forpligtet til at sikre, at når transmissionsrettigheder fra deres områder sælges til områder med blokerede tidsperioder, så overholdes disse blokerede tidsperioder, således at de pågældende fodboldbegivenheder faktisk ikke udsendes i løbet af disse tidsperioder. Denne virkning af tv-sendereglene kan dog ikke anses for at udgøre en mærkbar begrænsning af konkurrencen efter traktatens artikel 81, stk. 1, eller EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.
- (52) Kommissionen er i betragtning af de særlige karakteristika, der gør sig gældende UEFA's tv-sendereglene, nået til følgende konklusion:
- Tv-sendereglene sætter de nationale fodboldforbund i stand til at blokere forsætlig transmission af fodbold på deres områder i ikke mere end 2½ time enten lørdag eller søndag.
 - Disse blokerede tidsperioder skal nøje stemme overens med den overordnede faste nationale turneringsplan som defineret i tv-sendereglene, dvs. det tidsrum, hvori flertallet (dvs. 50 % eller mere) af de ugentlige fodboldkampe i de to bedste nationale divisioner spilles.
 - Dette krav hindrer tilfældige afgørelser om, hvilke tidsperioder der blokeres, overdreven blokering, og hvornår der ikke spilles fodbold, f. eks. i ferieperioderne.
 - Hvis den overordnede faste nationale turneringsplan spredes over for lang tid, således at 50 % eller flere af de ugentlige fodboldkampe i de to bedste nationale divisioner ikke spilles på lørdage eller søndage, kan de nationale fodboldforbund ikke blokere nogen tidsperioder overhovedet.
 - Den snævre sammenkobling med den overordnede faste nationale turneringsplan bevirker også, at de blokerede tidsperioder i det store og hele er de samme fra år til år. Hertil kommer, at når de blokerede tidsperioder én gang er blevet fastsat, har de nationale fodboldforbund ingen yderligere indflydelse på deres anvendelse gennem en form for autorisationsprocedure. De nationale fodboldforbund og tv-selskaberne er på dette grundlag i stand til i god tid at programlægge fodboldbegivenheder til tidspunkter, der ikke falder sammen med udsendelse af kampe, hvilket er vigtigt, når tidsplanen for fodboldkampe skal ændres af hensyn til transmissionen. Det tilsigtes hermed at imødegå tv-selskabernes bekymringer med hensyn til den risiko, de løber, fordi fodboldforbundene kunne ændre deres overordnede turneringsplan og de dertil knyttede blokerede tidsperioder fra en periode til en anden. At tv-selskaberne opfatter dette som en risiko skyldes, at de ofte skal indgå kontrakter vedrørende transmissionsrettigheder for år ud i fremtiden.

⁽⁵²⁾ Hvis de blev kategoriseret som aftaler mellem virksomheder, ville dette ikke ændre situationen, idet EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 finder ensartet anvendelse på begge disse former for samordnet praksis, se udtalelse fra generaladvokat Lenz i sag C-415/93, URBSF/Bosman, Sml. 1995 I, s. 4921, præmis 258.

- f) Hvis de nationale fodboldforbund tillader transmission af fodboldbegivenheder i løbet af de blokerede tidsperioder på deres områder, kan de ikke modsætte sig transmission af nogen andre fodboldbegivenheder.
- g) De blokerede tidsperioder gælder ikke for udsendelse af programmer, som ikke er sportsprogrammer, men som kan omfatte korte (bådede) uddrag af fodboldkampe.
- (53) Kommissionen har i sin markedsanalyse noteret sig, at kun ti ud af 21 nationale fodboldforbund har anvendt tv-sendereglene og blokerede tidsperioder for 2000/01-sæsonen (seks om lørdagen og fire om søndagen), som det fremgår af tabellen i bilag II. Selv om tre af de fire nationale fodboldforbund i Det Forenede Kongerige ⁽⁵³⁾ har indført blokerede tidsperioder, har de — som også tidligere — gjort det på koordineret vis. De britiske tv-selskabers bekymringer med hensyn til, at der i Det Forenede Kongerige findes fire nationale fodboldforbund, der ikke efter tv-sendereglene er forpligtet til at koordinere deres blokering af tidsperioder, hvilket kan føre til, at hvert af de nationale fodboldforbund blokerer særskilte tidsperioder, og dermed gør fodboldstransmission i Det Forenede Kongerige teknisk mere besværlig (men dog stadig teknisk mulig), fordi tv-selskabet ville skulle erstatte fodboldtransmissionen med et andet program, er derfor en teoretisk bekymring, som i praksis er ubegrundet.
- (54) En anden bekymring, som de britiske tv-selskaber har givet udtryk for, er, at de ikke vil være i stand til at drage fordel af, at et enkelt britisk nationalt fodboldforbund anvender artikel 4, som er en lempelse af begrænsningen i artikel 3, idet den giver mulighed for dispensation fra de blokerede tidsperioder for så vidt angår »kampe af national betydning« ⁽⁵⁴⁾. De fremfører, at hvert af de fire nationale fodboldforbund i Det Forenede Kongerige har særskilte interesser, og selv om et nationalt forbund kan give dispensation fra de blokerede tidsperioder til transmission af en kamp, så vil dispensationen ikke gælde for de øvrige nationale forbund, hvilket gør tv-transmission i disse øvrige områder umulig. Kommissionen bemærker, at artikel 4 er gunstig for tv-selskaberne, fordi den giver mulighed for dispensation fra blokeringen og mindsker antallet af blokerede tidsperioder for visse, omend, sjældne fodboldkampe. Bestemmelsen betyder, at en fodboldkamp kan transmitteres i løbet af de blokerede tidsperioder, hvor dette ellers ville være forbudt. Endvidere har dispensationen den virkning, at det medlemsforbund, der anvender bestemmelsen, også skal acceptere transmission af enhver anden kamp på sit område i løbet af samme tidsrum. Artikel 4 betyder således en fordel i forhold til den generelle regel ved at lempe begrænsningen i artikel 3. Endvidere anvender ingen af UEFA's nationale fodboldforbund bestemmelsen i 2000/01-sæsonen. I 1999/2000-sæsonen, hvor der var betydeligt flere blokerede tidsperioder, blev undtagelsesbestemmelsen kun anvendt i forbindelse med ni fodboldkampe. Det engelske og det skotske fodboldforbund anvendte bestemmelsen tre gange. En af gangene vedrørte de samme tidsperioder. Bestemmelsen, som giver mulighed for dispensation fra de blokerede tidsperioder, anses derfor for at have meget lille betydning i praksis.
- (55) Tv-selskaberne fremfører endvidere, at tv-sendereglene skaber problemer for så vidt angår grænseoverskridende udsendelser. Nogle tv-selskaber mener, at teknologiske udviklinger kommer til at betyde, at tv-selskaber meget snart vil kunne sende deres udsendelser til hele Europa. Tv-selskaberne vil så skulle overholde forskellige lokale tidsblokeringer i flere forskellige områder, hvilket vil besværliggøre de grænseoverskridende transmissioner. Tv-selskaber bliver ganske vist nødt til at overholde de blokerede tidsperioder i de områder, hvor de forsætligt transmitterer, men det anses for øjeblikket ikke for at udgøre mærkbar konkurrencebegrænsning forårsaget af tv-sendereglene. Kommissionen har ikke kendskab til sager, hvor virkningerne af tv-sendereglene har forårsaget problemer. For så vidt angår tv-sendereglene defineres »forsætlig transmission« som en situation, hvor et tv-selskab transmitterer i det lokale sprog. I den udstrækning, hvori tvæuropæiske tv-selskaber transmitterer kodet tv, er der mulighed for at udelukke de lande, hvor der gælder blokerede tidsperioder. Ved ukodet transmission har tvæuropæiske tv-selskaber, såsom Eurosport, mulighed for ikke at transmittere fodbold med kommentarer på visse sprog for at hindre reglernes anvendelse. At det er muligt at skelne mellem landene fremgår af eksemplet Eurosport, som allerede »skræddersyer« programlægningen for regionale eller lokale seergrupper. Endvidere sender Eurosport som den eneste tvær europæiske sportskanal, der kan ses i samtlige medlemsstater i EU og EØS, almindeligvis

⁽⁵³⁾ Der findes fire forbund i Det Forenede Kongerige af historiske årsager.

⁽⁵⁴⁾ Muligheden for at dispensere fra de blokerede tidsperioder efter tv-sendereglernes artikel 4 er i overensstemmelse med artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF (EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23), som skal sikre, at en betydelig del af befolkningen ikke forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission.

for så vidt angår de nationale turneringer, ikke direkte, men sender fodboldkampene senere. Da tv-senderreglerne kun finder anvendelse på transmissioner som defineret ovenfor, og da de fleste tv-selskaber kun transmitterer forsættligt til et enkelt nationalt fodboldforbunds område, synes problemet ikke væsentligt eller mærkbart på nuværende tidspunkt. Hvis disse forhold skulle ændre sig fremover, kan Kommissionen blive nødt til at genvurdere situationen.

- (56) Endelig giver tv-selskaberne udtryk for bekymring med hensyn til tv-senderreglernes virkning for de nye tjenester, der leveres over Internet. I modsætning til traditionelt tv vil transmissioner af fodboldkampe via Internet kunne modtages, når brugeren ønsker det, 24 timer i døgnet, og hvad der er mere vigtigt, modtagelsen af Internet-transmissioner er ikke begrænset geografisk. For således at overholde tv-senderreglerne vil en Internet-udbyder skulle overholde samtlige forskellige tidsperioder, som de enkelte medlemsforbund har blokeret, og udbyderen bliver således nødt til at låse for transmissionerne i løbet af blokerede tidsperioder over for brugerne i hver medlemsforbunds område og låse op for transmissionerne i de frie tidsperioder. Om end teknisk mulig er der for en internetudbyder ingen økonomisk fornuft i at følge en sådan procedure, og et sådant krav vil kunne forhindre udviklingen af nye innoverende tjenester. Kommissionen deler imidlertid det synspunkt, som en af tredjeparterne har givet udtryk for, nemlig at teknologien til transmission af streamkøbt video over Internet stadig er på udviklingsstadiet, og at tjenesteydelsernes økonomiske værdi stadig er ret beskeden. Kommissionen er derfor for øjeblikket af den opfattelse, at det ikke kan konstateres, at tv-senderreglerne i mærkbart omfang begrænser muligheden for videostreaming af fodbold på Internet. Kommissionen kender ikke til nogen tjeneste, der udbyder direkte videostreaming af fodboldkampe i fuld længde, eller som søger at udbyde en sådan tjeneste i den nærmeste fremtid. Denne opfattelse kan imidlertid ændre sig fremover: navnlig hvis Kommissionen får kendskab til en udvikling, som antyder, at tv-senderreglerne er blevet til hinder for udviklingen af nye Internet-tjenester, vil den genvurdere denne beslutning i lyset af de nye omstændigheder.
- (57) På baggrund af ovenstående har Kommissionen undersøgt en række nationale fodboldforbunds turneringsplaner for 1. og 2. divisions fodbold. Kommissionen har bemærket, at de faste turneringsplaner — som i henhold til tv-senderregler skal stemme overens med de blokerede tidsperioder — er meget forskellige fra land til land (se oversigten i bilag II), og at de ligger stadigt mere spredt over tid — navnlig i store fodboldnationers divisioner (dvs. England, Frankrig, Tyskland og Spanien), da de har et eksportmarked ud over deres indenlandske marked. I de fleste af disse divisioner spilles kampene på flere af ugens dage og på meget forskellige og varierende tidspunkter. Kombinationen af de forskellige turneringsplaner vil derfor kun sjældent føre til situationer, hvor tv-selskaberne hindres i at transmittere fodbold fra et bestemt land og dermed hindres i erhvervelsen af transmissionsrettighederne hertil⁽⁵⁵⁾. Selv om tv-selskaber ikke altid kan udsende en bestemt kamp direkte, er der derfor masser af andre muligheder for at sende andre kampe fra samme turnering direkte. Hvis et tv-selskab ønsker at sende direkte fodbold fra et bestemt land eller en bestemt turnering, er det derfor ikke — eller kun meget sjældent — forhindret i at gøre dette på grund af tv-senderreglerne. Hertil kommer, at tv-selskaberne også har mulighed for direkte transmission af fodboldkampe fra andre nationale eller fælleseuropæiske turneringer, der spilles på andre tidspunkter. Uanset tv-senderreglerne har tv-selskaberne således altid mulighed for at erhverve kommercielt interessante transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder.
- (58) Det må heller ikke glemmes, at tv-selskaberne ofte også bruger udsendelse af uddrag eller højdepunkter på et senere tidspunkt i sportsprogrammer og lign. Sådanne programmer kan let programlægges, så de ikke falder sammen med de blokerede tidsperioder. Hertil kommer, at tv-senderreglerne ikke blokerer nyhedsdækningen i programmer, der ikke er sportsprogrammer.
- (59) Da Kommissionen ikke har fundet, at tv-senderreglerne har nogen mærkbar konkurrencebegrænsende virkning for transmissionsmarkedet, er det med henblik på at træffe afgørelse i denne sag ikke nødvendigt at afgøre, om og hvorvidt der er en negativ virkning med hensyn til tilskuertallet på stadionerne og amatørdeletagelsen i sporten hidrørende fra tv-transmission af fodbold, hvad enten det er på ukodet tv, betalings-tv eller videostreaming på Internet.

⁽⁵⁵⁾ F.eks. sender Canal+ den engelske Premier League til Danmark lørdage, søndage og mandage.

- (60) Nærværende beslutning foregriber på ingen måde vurderingen af fælles salg af transmissionsrettigheder til fodboldbegivenheder i forhold til traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1.
- (61) På grundlag af det ovenfor anførte er Kommissionen nået til den konklusion, at UEFA's tv-sende-regler ikke kan anses for at begrænse konkurrencen på dette marked mærkbart efter traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

På grundlag af de foreliggende oplysninger har Kommissionen ingen anledning til at gribe ind i medfør af EF-traktatens artikel 81, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, over for artikel 47 i UEFA's vedtægter som gennemført ved tv-sendereglerne.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til:

Union des Associations Européennes de Football
Route de Genève 46
CH-1260 Nyon 2

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2001.

På Kommissionens vegne
Mario MONTI
Medlem af Kommissionen

BILAG I

De 21 største sportskontrakter i Europa i perioden 1992-1996 ⁽¹⁾

	Sport	Tv-selskab	Pris i mio. USD	Pris i mio. ECU	Starttidspunkt
1.	Verdensmesterskabet i fodbold	Kirch	2 360	2 572	2002
2.	Olympiske Lege	EBU	1 440	1 570	1996
3.	Engelsk Premier League-fodbold	BSkyB	955	1 041	1996
4.	Hollandsk 1. divisionsfodbold	Sport7	648	706,32	1996
5.	Italiensk Serie A/B-fodbold	RAI	356	388,04	1996
6.	Tysk bundesligafodbold	Sat1	314	342,26	1997
7.	Tysk bundesligafodbold	Sat1	293	319,37	1994
8.	Olympiske Lege 1996	ARD/ZDF	287	312,83	1996
9.	Tyske holds deltagelse i Europacup-fodbold	Sat1/RTL	251	273,59	
10.	UK femnationers rugby	BSkyB	227	247,43	1996
11.	Spansk 1. divisionsfodbold	Forta	164	178,76	
12.	Fransk 1. divisionsfodbold	Canal+	150,3	163,83	1996
13.	Super Rugby League	BSkyB	137,2	149,55	1996
14.	Italiensk PPV 1. divisionsfodbold	Telepiù	125	136,25	1997
15.	UK Super Rugby League	BSkyB	118,4	129,06	
16.	Højdepunkter fra engelsk Premier League-fodbold	BBC	115,2	125,57	1996
17.	International Amatøratletik	EBU		125	5 år
18.	Formel 1	ITV	96,4	105,08	1996
19.	Dansk Superligafodbold	DR/TV2	89,2	97,228	1996
20.	Engelsk FA Cup-fodbold	BSkyB	86,9	94,721	1996
21.	Engelsk Premier League	BSkyB	62	67,58	1992

⁽¹⁾ Kilde: Kagan Euro TV Sports, 26. juli 1996.

BILAG II

**Tv-sendereglene (artikel 3): De nationale forbunds beslutninger om »blokerede tidsperioden«
(2000/01-sæsonen — alle tider er lokal tid)**

	Blokerede tidsperioder	Fast turneringsplan	Periode
	Lørdag	Søndag	
Østrig	14.00-16.30		til 3.12.2000, 3.3.-27.5.2001
Belgien	19.30-22.00		12.8.-21.12.2000, 20.1.-20.5.2001
Danmark		14.15-16.45	23.7.-26.11.2000 og 11.3.-17.6.2001
England	14.45-17.15		12.8.2000-19.5.2001
Finland			
Frankrig			
Tyskland			
Grækenland			
Irland			
Island			
Italien			
Liechtenstein			
Luxembourg		14.30 *	august 16.00, september 15.30, oktober 15.00, november 14.45/14.30, december 14.30, februar-marts 15.00, april-maj 15.30, juni 16.00
Nederlandene		14.45-17.15	til 18.12.2000, 28.1.-28.5.2001
Nordirland			
Norge	17.30-20.00 *		(17.30-20.00: 20.-27.8.2000, 15.30-18.00: 10.-24.9.2000, 14.30-17.00: 1.-15.10.2000, 13.30-16.00: 22.10.2000)
Portugal		16.00-18.30	til 11.6.2001
Skotland	14.45-17.15		29.7.2000-2.1.2001, 27.1.-26.5.2001
Spanien			
Sverige			
Wales	14.30-17.00		til 6.5.2001